

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

KLAGE FRA A, PÅ TINGRETTSDOMMER B, X TINGRETT. SAK NR 69/03.

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 8. mars 2004 fattet vedtak i ovennevnte klagesak.

Vedtaket er fattet av følgende medlemmer: Anne Lise Rønneberg, leder, Jon Høyland, Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen og Wenche Frogn Sellæg.

Ved brev 30. november 2003 har A inngitt klage på tingrettsdommer B, X tingrett. Klagen gjelder dels dommeratferd, dels misnøye med rettsavgjørelse. Klagen er forelagt tingrettsdommeren til uttalelse, samtidig som embetsleder er orientert. Tingrettsdommer B har avgitt uttalelse. Klager har senere avgitt supplerende uttalelse 25. januar 2004, som er oversendt innklagede til orientering.

Klager har i hovedsak anført følgende:

Til tross for at partene var innkalt til rettsmekling, ble det ikke foretatt noen mekling. Dommeren gjorde ikke noe forsøk på å få partene forlikt, og han unnlot videre å trekke seg fra saken, til tross for dommerens plikt til å fratruke når mekling ikke har ført frem. Saken skal da overlates en annen dommer. Dommeren virket forutinntatt, og han trakk seg tilbake allerede etter 25-30 minutter. Det vitner om fullstendig mangel på respekt for dommergjerningen når dommeren allerede 5 minutter etter dette satt i ny konferanse med to klienter på sitt kontor.

En tid senere ble det avsagt dom i saken, uten at det på forhånd var avholdt formelt rettsmøte.

Dommeren har ved sin fremgangsmåte opptrådt rettsstridig. Dommen ble avsagt i dulgsmaal, og kan ikke anerkjennes som rettskraftig. Til tross for at det foreligger mer enn 100 dokumenter i saken som dommeren skulle ha undergitt en objektiv behandling, underslo han alle dokumenter med bevis mot innklagede.

Dommen må oppheves, idet den er avsagt på totalt sviktende og lovstridig grunnlag. Deretter må saken gjenopptas på nytt.

Videre kreves dommeren tiltalt og straffet.

Innklagede har i hovedsak anført:

Det søksmaal som klagen knytter seg til, ble anlagt for X tingrett i oktober 2002. I desember ble det oversendt et standard orienteringsskjema til partene om rettsmekling i sivile saker.

Han overtok som saksforberedende dommer i januar 2003. Rettsmekling ble ikke besluttet i saken, men partene ble orientert om at saken skulle behandles etter reglene om forenklet rettergang, idet tvistegjenstandens verdi var under kr 20 000, jf tvistemålsloven §§ 322 flg.

Det ble innkalt til muntlig forhandling, og partene ble videre orientert om at dersom ikke forlik ble inngått, ville det bli avsagt dom på grunnlag av den muntlige forhandlingen.

Under det muntlige forhandlingsmøtet orienterte dommeren om reglene om forenklet rettergang, og om vilkårene for å avsi dom, samt begrensninger i adgangen til å anvende rettsmidler. Dette fremgår av rettsboken. Den 10. februar 2003 ble det avsagt dom hvoretter saksøkte ble frifunnet og tilkjent saksomkostninger. Klager påanket dommen til lagmannsretten, som avviste anken. Klager påkjærte lagmannsrettens avgjørelse til Høyesteretts kjæremålsutvalg, som stadfestet lagmannsrettens kjennelse.

Klagen synes å gjelde forhold som dels ligger utenfor utvalgets kompetanse, jf domstoloven § 236 første ledd. For øvrig kan dommeren ikke se at han har opptrådt i strid med god dommerskikk i denne saken.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf domstoloven § 236 første ledd.

Imidlertid gjelder det visse, lovbestemte unntakt fra denne myndigheten. Et viktig unntak er bestemmelsen i domstoloven § 236 fjerde ledd som sier at utvalget ikke kan vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig. Dette betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for kjæremål eller anke til høyere domstol, kan tilsynsutvalget ikke prøve dette. Dette gjelder uavhengig av om anke/kjæremål er anvendt eller ikke.

Videre følger det av domstoloven § 237 fjerde ledd at klagefristen er tre måneder etter at forholdet som er grunnlag for klagen fant sted, eller etter at klageren ble kjent eller burde vært kjent med dette forholdet. Etter utløpet av denne tremånedersfristen kan utvalget likevel ta et forhold opp til behandling av eget tiltak, men uten at utvalget har plikt til dette.

Klageren i nærværende sak har påklaget flere forhold. Det fremgår at han mener at rettsavgjørelsen er gal og at saksbehandlingen i forbindelse med denne ikke var korrekt. Videre oppfatter utvalget klagen slik at han også klager over dommerens oppførsel og adferd.

I den utstrekning klagen gjelder misnøye med rettsavgjørelse, må klagen avvises etter domstoloven § 236 fjerde ledd, jf ovenfor. For øvrig fant alle de påklagede forhold sted i januar 2003, og klagen ble først fremsatt den 30. november samme år, dvs ti måneder senere. Etter tilsynsutvalgets oppfatning tilsier verken sakens art eller andre omstendigheter at utvalget nå bør ta de påberopte forhold opp til behandling.

Tilsynsutvalget for dommere har etter dette truffet slikt enstemmig

vedtak:

Klagen avvises.

* * * * *

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe utvalgets vedtak inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstoloven § 239.

Kopi av dette vedtak sendes sorenskriveren i X tingrett til orientering.